VII. *Observatio Anatomica rara de Calculo in Rene invento à Cl. Viro Dre.* Wittie, *R. S. haud ita pridem Communicata.*

GEnerosa quædam annorum 31 modestiâ, prudentiâ, pietate, tamque formâ corporis quàm animi dotibus omnibus numeris absoluta, Anorexiâ ac ventriculi dyscrasiâ diù laboraverat, ut vel parùm appeteret, & ne quicquam deglutire posset, quod non statim evomuit, cum copiosâ æruginosæ bilis per alvum dejectione. Ad hanc accitus multa adhibui remedia Ventriculi viscerumque tono labefactato appropriatissima, undè aliquandiù meliùs se habebat, ut per aliquot Menses quotidiè in apricum prodiret. Verùm in herbâ latebat Anguis, qui ipsam mordicûs tenebat miseram, ut non modò in dicta Symptomata recidivationem pateretur, sed & omnia Remedia quæ illi priùs fuerant proficua prorsùs respueret, imò ab eis (quid ni dixerim) penitus abhorreret, ut Morbus nullis Medicamentis ab Arte Medicâ excogitatis esset emendandus. Obsérvavi enim prædicta Symptomata à Calculo in Rene sinistro hospitante processisse, undè novam querelæ ansam ei subindè suspicatus sum, & prædixi. Ipsi tandem Mense *Julii* Aquas *Epsamenses* acidulas vehementer appetenti, & tunc temporis Tertianâ nothâ insuper detentæ, suadebam, ut Aerem istum purum aliquandiù inspiraret, ac Septimanas aliquot hilariter transigeret inter Hydropotas, Aquas verò ut parciùs biberet, nè indè calculosa Symptomata magis irritarentur. Post duos Menses reversæ omne vergebat in deterius, ut nec quovis Cardiaco per vices, nec Cibo reficeretur, nec in utrumvis Latus præ dolore decumbere posset. Ipsa tandem inter Mulieres Optima, innumeris pressa Symptomatis, Animam in Salvatoris sinum placidissimè expiravit 28 *Januarii* 16$\frac{72}{73}$.

Die-

Die ſequenti, accerſito Chirurgo cum conſenſu Amicorum, coram variis primæ notæ Teſtibus cadaver aperuimus, ut Morbi cauſam penitiùs inveſtigarem, aliiſque detegerem.

Pulmones malè colorati, ſubnigri ſcilicet, plùs juſto apparuerunt, ac dextrum verſus computruiſſe videbantur, ut Phthiſeωs impendentis (ſi diutiùs vixiſſet) metum incuterent.

Ventriculus ultra modum diſtentus, ac ad inſtar Veſicæ inflatæ tumefactus proximè emicuit, ut vel indè ob tenuitatem, ac fibrarum ſolutionem Tonus ejus neceſſariò debilitaretur, & ingeſta vel ſtatim vomitione rejicerentur, vel in alvum cruda ſponte defluerent.

Corculum admodùm exile, ac inſtar vacuæ Crumenæ molle deindè conſpeximus, cujus Parenchyma, diuturniori Febris ſupra dictæ atque Hectices indè ſequentis Calore, in liquore proprio eliquatum, mollitiem contraxerat: Et quidem indè factum eſt, ut Pulſum conſtanter haberet undulantem, ut verſus finem vix ſentiri poſſet, quin ἀσφυξία detineretur.

Jecur quidem ſat ſanum, at ſupra modum extitit largum, quod non ſolùm dextrum pro Naturæ inſtituto occupaverat, ſed & ad ſiniſtrum Latus mirificè extendebatur, atque illud etiam implebat; ut non multo minus ad lævam abdominis partem extiterit, quàm quod in aliis Lege Naturæ in dextrâ conſpeximus, ut Lienem indè depauperatum cenſeremus, qui parvus plus juſto fuit & exilis. Et quidem Jecur utrinque (nempe tàm in Siniſtro quàm Dextro latere) adeò pertinaciter per totum adhærebat, præcipuè in dextro, ut à Chirurgo non ſine vi ac difficultate divelli poſſet. Et quidem hinc evenerat ut per aliquot Menſes in latera dormire nequiret, nedùm ſine dolore in utrumvis inclinare, quin Hepar juſto gravius Peritonæum, Membranam ſenſus exquiſitiſſimi doloroſè diſtenderet, & Ventriculus præ-

rer modum debilis ad vomitionem à compressione stimularetur.

In concavâ utriusque Hepatis parte (si ita mihi loqui liceat, cum reverâ unicum tantum esset in utrumque latus protensum) delituit vesicula fellea, ita ut planè duæ extiterint, à se invicem per longitudinem manus meæ ad minimum disterminatæ, bile turgidulæ; quæ verò ad lævum Hepar adnascebatur, alterâ minor erat, & quidem nigrior.

Ad Renes tandem deventum est, quorum Dexter scopo Naturæ ordinario in unaquâque re conformis erat; neque in ea regione (quantum novi) de minimo Symptomate querebatur Ægra. In Sinistro autem, ubi Morbi fomitem, Mortisque causam inesse semper dixeram, Calculum non admodum gravem quidem, aut ponderosum, (cùm semiunciam non excederet) sed miro modo tortuosum evulsimus, ceu creta albidum, ac instar Radicis alicujus in tres surculos medio connexos, divaricatum, ad latitudinem trium digitorum. Eheu! Quantos dolores isti Mulierum optimæ ipsa Calculi Figura peperat, quæ triplici cuspide Renem compresserat, ut in formam sui similem distorqueretur Parenchyma! O quantæ Vomitiones indè supervenerant! Ni & illas duabus felleis Cystibus bilem copiosè nimis in Ventriculum refundentibus, ut causæ partiali tribuendas censeamus. Nequè verò dubitandum est, frequentiores alvi dejectiones, à copiosiori quantitate bilis æruginosæ intestinorum, Facultatem expultricem proritantis subindè processisse.